

та сега е развалина. Тухленитѣ дебели сводове сж здрави и тѣ показватъ, че дворецътъ билъ широкъ на три етажа съ голѣми стаи. Този дворецъ носѣлъ името Магнавръ. Въ западната му половина се помѣщавало бележитото магнаврско главно училище, въ което се учили императорскитѣ синове и синоветѣ на министритѣ и полководцитѣ (вж. картата на стр. 16).

Въ това училище се училъ и нашиятъ ученъ царъ Симеонъ отъ 878 до 888 год. — тъкмо 10 години. Баща му Борисъ го пратилъ, кога билъ на 15 години, да иде тамъ, за да получи добра наука, и като се завърне, да стане учителъ, писателъ-проповѣдникъ на Христовата вѣра. Въ училището по-рано се училъ св. Кирилъ. Като го свършилъ, той станалъ библиотекаръ на голѣмата му библиотека и учителъ. Преподавателъ и директоръ на училището билъ бележития ученъ патриархъ Фотий. Заедно съ Симеона тамъ учили и други българчета, синове на български боляри. Симеонъ се отличилъ въ науката, прочелъ много гръцки книги и си забележилъ, кои отъ тѣхъ трѣбва да се преведатъ на български езикъ.

Презъ 887 година въ Цариградъ пристигнали, докарани, като роби отъ Венеция нѣколко моравски младежи, бивши ученици на св. Методия. Симеонъ се запозналъ съ тѣхъ и писалъ на баща си Бориса, че тѣ носятъ съ себе си славянски книги и знаятъ да четатъ славянско писмо, изнамѣрено отъ братята Кирилъ и Методи. Борисъ ималъ нужда отъ такива хора, та писалъ на Симеона да се завърне въ Преславъ и да доведе съ себе си казанитѣ моравски младежи. Симеонъ г